

Shalom lieve vrienden,

29-4-2021

Op dit moment is de Shoa Herdenkingsdag, 8 april, en de Herdenkingsdag voor gevallen IDF soldaten en slachtoffers van terreur, 14 april, alsook de Onafhankelijkheidsdag Israël, 15 april, voorbij.

Mijn brief aan U zal niet zo makkelijk te lezen zijn, het is bedoeld voor mensen die het geduld en de tijd hebben om het te lezen en bovenal een groot hart om het te begrijpen.

De Shoa dag en ook de vieringen tijdens de Herdenkingsdag zijn voornamelijk shows en grote festivals die een hoop geld kosten. Maar laten we proberen om de waarheid erachter te zien, door onszelf een paar vragen te stellen. Laten we beginnen met de Shoa mensen. Elk jaar is weer hetzelfde verhaal. Grote shows, veel ceremonies, meer en meer organisaties die in de maalstroom van de media zichzelf presenteren met veel tot de verbeelding sprekende woorden, fraaie gebouwen en een groot ego. Het punt is dat de dag na deze activiteiten, de Shoa overwinnaars nog steeds leven in dezelfde beschamende situatie. Het leven wordt er voor hen niet beter op.

En ik spreek over degenen die niet naar deze grote ceremonies kunnen gaan. Sommigen kunnen zelfs hun huis niet verlaten omdat ze oud, moe of ziek zijn. Zij horen niet tot de gelukkigen die worden uitgenodigd op een van de ceremonies die het verleden verheerlijken, zonder verantwoordelijkheid te nemen voor degenen die nog steeds in leven zijn.

Ik wil niet veel zeggen over de Herdenkingsdag voor de gevallen soldaten. Ik wil enkel een incident noemen dat 2 dagen voor deze herdenking gebeurde. Een man, Itzik, die gewond raakte tijdens zijn IDF dienst en sindsdien leeft met een handicap, kwam naar het kantoor van de gezondheidszorg, waarvan verondersteld wordt dat ze hem helpen. Maar dat deden ze al een lange tijd niet. Hij was zo gefrustreerd, depressief en zonder hoop, dat hij zichzelf in brand stak. Terwijl we dit nu doorgeven, is zijn leven nog steeds in gevaar. Maar Itzik is niet de enige. Er zijn veel meer mensen die verdrinken in beloften, in bureaucratie die hen achterlaten zonder hoop, geen comfort om in leven te blijven. En 2 dagen nadat dit was gebeurd, gaf de luchtmacht van Israël een show door over heel Israël te vliegen. En ons te tonen hoe groot en sterk ze zijn. Zo een show kost miljoenen. Maar om Itzik met een beetje te helpen is buiten bereik. Waar gaat dit geld dat voor Itzik bedoeld is naar toe? Oh G'd bewaar ons voor deze schaamteloze en goddeloze ijdele festivals.

En nu mijn vrienden, het goede nieuws. Wij bij L'chaim, zonder gebouwen, zonder budget van enige Israëlsche autoriteit gaan door met het zeggen van een groot JA tegen het LEVEN. Op een bescheiden manier. Geen opsmuk, niets. We wachten niet totdat de Shoa overwinnaars ons bellen om te vertellen hoe behoeftig ze zijn. Wij zijn degenen die hen bellen om hen te bemoedigen, week na week, ongeacht de omstandigheden. We bezoeken hen week na week. We wachten niet op hen voordat we terugkomen en ze zichzelf als tweede rang burgers voelen. Mensen als Jafim, Mina, Rachel of Eliram en anderen. Zij weten dat we met hen zijn. Zij weten hoe kostbaar ze zijn. En dat, dankzij ons model van *Winnaar van de Holocaust*. En dankzij onze prachtige studenten. En dat op een bescheiden manier zonder media en publiciteit, doorgaan en de hart tot hart verbinding blijven bewaren met deze geweldige mensen, onze bloedeigen Winnaars van de Holocaust.

Voordat ik deze brief beëindig, wil ik de gevoelige mensen die ons jaar na jaar steunen danken, uit: Nederland, Noorwegen, Amerika, Singapore en sommige vrienden uit Israël. Deze mensen kunnen zien hoe klein we zijn en soms is het heel moeilijk voor mensen om ons verslag te lezen omdat mensen zo druk en jachtig rennen van de ene naar de andere plaats en omdat de mailbox vol zit met zoveel andere projecten.

Ik wil jullie vragen vrienden om ons te blijven ondersteunen. Hopelijk zullen we meer supporters vinden die de diepe betekenis van ons geestelijk ,educatief en speciaal project begrijpen.

Dank aan Hashem, Hij houdt ons levend en maakt dat we voort kunnen gaan met het werk van L'chaim

Uw Daniël.

Verslag van de gebruikelijke bezoeken in Modiin en Zfat (van Shir)

Maya en Noya - Wij kwamen bij **Shulamit** vandaag met mijn hulphond Nicky en we spraken met Shulamit en ze vertelde ons dat ze met haar dochter Ilona gisteren naar een Holocaust Herdenkingsdag was geweest. We spraken over Hanan en ze vertelde ons dat hij enigst kind was en na de oorlog alleen naar Israël emigreerde. Toen hadden we het over de hond Nicky en ze vroeg hoe ik ermee omging en hoe we samen overweg kunnen en of de familie van haar houdt en we vertelden haar ook over dingen die Nicky weet en hoe ze moet handelen en Shulamit was heel enthousiast en aaide haar.

Zohar – Ik sprak juist met **Svetlana** aan de telefoon. Om te beginnen vertelde ik haar dat we allemaal weer zijn begonnen op school. Ze vertelde dat ze zich zoveel zorgen om ons heeft gemaakt en dat ze zich nog steeds bezorgd maakt over zichzelf en altijd een mondkapje draagt. Als iemand die persoonlijk mensen kent die gestorven zijn aan corona, zorgt ze er vooral voor dat mensen het niet onderschatten zelfs al zijn we gevaccineerd.

Toen vertelde ze me hoe moeilijk deze dag voor haar is en dat ze moeilijke dingen over de Holocaust ziet op tv. Ze vertelde me haar verhaal over hun ontsnapping aan de Nazis als kindje van 1 jaar en negen maanden, naar een dorp waarbij de afstand tussen haar dorp en de Nazis slechts 13 kilometer was. Ze vertelde me dat haar hele kleine gezin was gevlucht (haar broer was 7 jaar, haar zus en zij) en ze hadden geen eten of warme kleding. Ze zei dat er dagen waren dat het -20 graden was. Het was zo koud en ze hadden enkel rubberen schoenen die totaal niet verwarmden. Op de weg naar het dorp vonden ze een koe en voerden haar en ze zei dat ze zonder de koe waarschijnlijk van de honger waren gestorven. De vrouw van Svetlana's oom voedde 3 kinderen op en ze was bang en wilde niet vluchten naar de plaats waar Svetlana en haar gezin naartoe waren gevlucht. Uiteindelijk zijn haar oom en een deel van de familie vermoord. Svetlana vertelde over hoe gelukkig ze waren dat ze waren gevlucht en dat als ze daar waren gebleven zij nu niet in leven zouden zijn.

Ik vroeg haar over Dimitri (haar overleden man). Ze vertelde me dat hij 7 jaar was ten tijde van de Holocaust. Zijn vader was gesneuveld in de oorlog en Dimitri slaagde erin zich te redden. Dit was zo een emotioneel en diepgaand gesprek. Ze vertelde me dat haar moeder haar alles vertelde. Zij herinnert zich zelf de dingen niet omdat ze nog een baby was maar het onderwerp is heel dicht bij haar hart en ze vindt het erg moeilijk te vertellen en te denken over alles.

Hodia Rivka – Ik sprak afgelopen week met **Tova** , we spraken over Pasen en het naderbij komende seizoen. Ik plan om haar morgen te bellen met G'ds hulp. (Ik sprak juist met Tova.)Zij is echt lief. We spraken wat over de Holocaust Herdenkingsdag en ze vertelde me over haar familie in een paar woorden. En we spraken over onze week. Zij is een speciale vrouw die altijd positief is en een blijde uitstraling heeft.

Tomer - Ik bezocht **Hemda** met mijn broer **Snir** en zijn vriend. Snir heeft ook vrijwilligerswerk gedaan voor L'chaim en bezocht de overleden Rositza.

Hemda deelde dat veel mensen haar berichten stuurden en haar door de Holocaust Herdenkingsdag heenpraatten en dat het op die manier voor haar dragelijker voorbij is gegaan. Ze leerde Snir en zijn vriend een beetje kennen, en was geïnteresseerd in wat ze in het leger doen, etc. Ze praatte vooral erover dat ze veel geluk in het leven heeft in kleine dingen zoals het vinden van een parkeerplaats maar ook de meer belangrijke dingen zoals het inplannen van een onderzoek van vandaag op morgen voor Yankala in de periode van chemotherapie. Het lukte haar om ons zoveel te vertellen over hun ervaringen zowel in Israël als in het buitenland.

Ze zei dat er iets is gebeurd met haar schouder en ze is aan het wachten op een dokter maar ze ziet er goed en blij uit en we hadden een echt mooi bezoek.

Verslag van Yuval van Mechina Kfar Hanasi

Yuval is een studente van de mechina Kfar Hanasi en zij organiseert ontmoetingen met onze Shoa winnaars en voor al de 50 studenten van de mechina. Slechts 1 dag voor de Holocaust Herdenkingsdag, om onze Shoa winnaars te troosten omdat die dag de meest moeilijke dag in hun levens is. We hebben Yuval met haar studenten gestuurd naar mensen in Kiryat Shmona, Zfat, Chazor en naar Katzrin. En wat ik hoorde van hen was dat het een bemoedigende en waardevolle tijd was voor zowel de studenten als voor de Shoa winnaars. Yuval stuurde me een aantal foto's en wat feedback van de hele groep terwijl ze het bezoek samen evalueerden.

Bezoek aan Jafim van Katzrin:

Het was echt goed, het voelde of hij ons echt nodig had. We hielpen met schoonmaken en regelen en daarna zaten we samen en spraken met elkaar en het was heel inspirerend. Ik denk dat dit doorgang zou moeten hebben en niet bij deze ene keer blijven.

Ze maakten deze omlijste foto met zegen voor Jafim **Sitar en Ofer met Jafim**

Bezoek van Esther in Tsfat

Yuval groep op bezoek bij Esther in Tsfat

Het was perfect. Ze is charmant en verbazingwekkend. Ze vereerde ons met eten en was erg grappig en gezellig.

Bezoek aan Miriam door Roi en Ofek in Katzrin

We zagen dat het bezoek belangrijk voor haar was en we voelden ons goed na deze vrijwillige daad. Ze brachten Miriam een mooi boek.

Bezoek aan Bracha in Kiryat Shmona door Yuval groep

Het was heel leuk om haar te helpen en met haar te spreken. "Ze vertelde ons het verhaal van haar echtgenoot en het was erg emotioneel voor ons".

Verslag uit het Noorden

Het laatste bezoek met de studenten van Mechina in Meitsar gisteren was geweldig. De studenten bezochten de Shoa winnaars in Katzrin, Chukuk en Ginosar voor de laatste (officiële!) keer. Ze brachten bloemen en cake mee, tezamen met leuke foto's in lijstjes als herinnering en vriendelijke woorden als zegen voor de Shoa winnaars. Alhoewel hun schoolprogramma erop zat, beloofden als de studenten om de Shoa winnaars een aantal keren te blijven bezoeken voor de zomer en sommigen beloofden zelfs daarna contact te blijven houden. Ik weet al dat veel

studenten deze belofte zullen nakomen! Ze bellen voor Shabbat, bezoeken hen spontaan en regelen dingen voor hun verjaardag. De winnaars houden echt van hen en houden ze en koesteren ze dicht aan hun hart. Ze bewaren de zegeningen en de foto's bewaren ze aan de muur als permanente herinnering en het maakt ze gelukkig telkens als ze ernaar kijken

Noa en andere studenten bezoeken Anna en brengen bloemen en zegen voor haar

Jossi met Gil Adi en Mayan (de man met pet is waarschijnlijk

een verzorger)

Gil, Adi en Mayan bezochten Jossi en brachten een grote cake voor hem

Studenten bezoeken Eliram. Eliram voelde zich niet goed die dag, maar zodra de studenten binnen kwamen vergat hij zijn problemen en was helemaal blij zoals je kunt zien. Nadat de studenten weg waren gegaan en ik nog bij hem was, voelde ik dat hij weer tot leven was gekomen. Het ontving nieuwe energie door de goede geest van de studenten, en ze zullen gauw terug komen!

Studenten van de Mechinot Kfar Hanasi en Ma'ayan Baruch zijn nog steeds bij ons de komende maand en bezoeken de Shoa winnaars met regelmaat in Kibboets Neot-Mordechai, Kiryat Shmona, Chazor en Rosh Pina en ik support hen zoveel mogelijk.

Kfar Hanasi groep bezoekt Mina

L'Chaim voorziet in de basis benodigdheden van onze winnaars en veel meer. Naast de voedsel hulp, helpen we Mina met haar regelmatige bezoek aan de ziekenhuizen voor controle in Tsfat en ook het verder geleden Pouria ziekenhuis. Ze kan niet met de reguliere bus gaan, en heeft een taxi nodig daarvoor. L'Chaim dekt bijna al deze kosten voor het reizen naar de ziekenhuizen al nu al voor meerdere jaren. We zorgen er ook voor dat ze gezond eten krijgt en voor reparatie en schoonmaak in haar huis. De studenten doen boodschappen voor haar. Eens vertelde Mina me dat er niet voldoende geld was op de rekening waarvoor de studenten haar pasje mee hadden om boodschappen te doen, maar de studenten hebben de rekening zelf betaald en brachten haar wat ze nodig had. Voor Mina zijn de studenten als engelen die door G'd gezonden zijn. Zonder support en verbinding met L'Chaim in

haar leven zou het veel , veel donkerder zijn. Dat is wat Mina me vertelde. Ze is heel dankbaar voor alle hulp en lieve mensen die voor haar zorgen.

Ook de studenten uit voorgaande jaren blijven in contact met de Shoa winnaars.

Op bovenstaande foto's zie je Tomer, ze is in dienst en bezoekt Jafim iedere keer als ze in de gelegenheid is.

Yuval bezoekt Raya

Hier is Yuval die met Rachel zit in Kiryat Shmona. Yuval is in het leger en belt Rachel ieder Shabbat op.

Ik hoop dat u allen die onze verslagen leest ook bemoedigd en gezegend bent door deze bemoedigende ontmoetingen.

Am Yisrael Chai, (het volk van Israël Leeft), zegen uit Eretz Jisrael (het Land Israël).

Timek

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: lechaim2life.org.il (hebreeuws)

lechaim2life.org.il/english (engels)